

Kordos Szabolcs: Taxisvilág Hungary, Eszem-izsom Hungary, Turista from Hungary

Szeretem Moldova György riportkönyveit. Bár nehezen alakult ki ez a szerelem. Ifjú koromban, mint a korszak sikerszerzőjének egyik könyvét, kíváncsian vettem kezembe a Rongy és arany c. kötetet. Aztán hamar le is tettem. Moldova humorával 17-18 évesen nem tudtam mit kezdeni.

Kezdő könyvtáros koromban főnökömmel beszélgettünk róla. Neki az egyik kedvenc szerzője volt. Mondtam neki, hogy én biz'a végig sem olvastam a fent említett könyvét. Azt javasolta, próbálkozzam meg a riportkönyveivel, és a kezembe nyomta a Szent tehén címűt, mely a textilipar rejtelseibe vezet be. Szerelmem volt első olvasásra. Végigolvastam egyszer a riportjait, majd még egyszer, és időnként most is leveszem őket a polcra. Az elmúlt év végén –hiába jelentek meg jobbnál jobb és újabbnál újabb könyvek-, csak Moldovát olvastam. Megírta önéletrajzi sorozatának, az Utolsó töltnének a befejező részét. Fájdalmas volt olvasni, hogy 81 évesen újabb tényfeltáró kötetet nem tervez. Ahogy ő fogalmazott: az élettől már elment a kedve, a halálhoz még nem jött meg.

Ésszel fel tudom fogni, hogy megfáradt, hogy már nincs ahhoz energiája, hogy 1 évre leköltözzön vidékre, és figyelemmel kísérje a kiválasztott témában munkálkodók sorsát. Bánatomban levettem a könyveit a polcra, és újra végigolvastam. Nagy élmény volt akkor is, ha tudom, más világ van a kamionosoknál, ha tudom, hogy sosem leszek mezőgazdasági pilóta, és megmosolygom, amikor a '70-es években a MÁV alkalmazottai a munkamorálra panaszkodnak, visszasírva a régi mentalitást! Hol is tartanánk, ha az a sokat szidott még „divatban lenne” manapság!!!! Talán csak az egészségügyről szóló háromkötetes könyvében leírtak nem változtak az elmúlt tízegynéhány év alatt. Gyorsan hozzáteszem: sajnós.

Ha valaki azt kérdezné, hogy miért írok Kordos Szabolcs címszó alatt Moldova Györgyről, és esetleg megállapítaná, hogy öregszem, és csapongok, el-eltérek a témától, akkor közlöm, hogy egyrészt igaza van, tényleg öregszem, másrészt gyorsan leszögezném, kellett ez a bevezető. Az elmúlt hónapokban, minden újraolvasott Moldova könyv után megállapítottam, hogy hiányozni fog ez a fajta irodalom.

Aztán véletlenül kezembe akadt Kordos Szabolcs könyve (spirituálisabb ismerőseim váltig állítják, nincsenek véletlenek!), aztán még egy, és még egy.

Elsőnek a Taxisvilág, Hungary című művét olvastam; ki nem találják, miről szól! A taxisokról, még az Uber-korszak előtt. Aztán az Eszem-izsom, Hungary következett. Ritkán járok étterembe (nem azért, mert olyan fantasztikusan jól főzök, mondom is mindig, hogy a tündérvilág nem egyenlő a konyhatündérrel!), de ez a kötet sem vette el az étvágyamat. Bár megdöbbentő dolgokat olvashatunk erről a témáról (is). A harmadjára kezembe akadt könyv címe: Turista from Hungary. Ebben idegenvezetők mesélnek arról, milyenek vagyunk mi magyarok, ha befizetünk egy külföldi társasutazásra. A borítón lévő papucsos, fehér zoknis láb alapján biztosak lehetünk: nem vagyunk egyszerűek!

Kordos Szabolcs legelsőként megjelent riportkötetét, a Luxushotel, Hungary-t már megrendeltem a könyvtárnak, remélem, főnököm nem húzta ki a listáról!

Ami hasonló Moldova György és Kordos Szabolcs írói ars poétikájában, az az, hogy nem szeretné egyikük sem, ha a megszólalókat bármilyen atrocitás érné azért, mert kiadják a műhelytitkokat, ezért mindketten kissé eltorzítják az interjúalanyt, hogy ne lehessen rájuk ismerni. (Moldova György mondta mindig, hogy egy könyv útját nem kísérhetik levágott fejek). Viszont mindketten állítják, bár talán más a név, más az életkor, az elmesélt történetek igazak. Nem, nem jártam egyiknek sem utána, éltem is a gyanúperrel, hogy ezeket a taxisok, étterem tulajdonosok, turisták azonnal cáfolják, aztán egy idő után elfogadtam, hogy a leírtak megtörténtek. Ilyen történetekhez az írói fantázia kevés lenne!

És hogy még egy kicsit szubjektív legyek, kedvenc szereplőm Csiga volt. Aki –ki nem találják-, taxis. Nevét onnan kapta, hogy egyszer 34 perc alatt tette megjárta a Belváros-reptér utat. Oda-vissza. Mert az utasnak sietős volt. Megtanultam tőle, hogy „minden taxis fészekrakóként kezd. Azokat nevezik így, akik nem mozdulnak ki a kerületükből. Jól ismernek egy-egy környéket, néhány sarkot, de idegen területen nem boldogulnak.

Csiga is így tette meg az első bizonytalan métereket, kis túlzással, csak olyan messzire ment, hogy a szülői házat még lássa a visszapillantóból.”

Naná, hogy a szívembe zártam!

Mind a három könyv jó, érdemes elolvasni. Vértessük fel magunkat, és ne sértődjünk meg, ha utasként, vendégként vagy turistaként magunkra ismerünk, és akkor sem, ha a másik oldalon állunk. Vagy ülünk.

Kordos Szabolcsot nem lehet összehasonlítani Moldova Györggyel, de nem is kell. Rengeteget változott a világ, amióta M. Gy. első riportkönyvét kiadta a Magvető Kiadó. De nagyon jó, hogy valaki folytatja ezt az elkezdett sorozatot.

Ki tudja, mit ír majd valaki Kordos Szabolcs 81. születésnapja tájékán az idős íróról.....

Én pedig már tudom, kinek a kezébe nyomom a könyveket, amikor visszaviszem a köteteket a könyvtárba. Az idegenvezető véleményére nagyon is kíváncsi vagyok! Jenő!!!! ☺

Szigligeti Zsuzsanna